

ПРЕЖИВЯВАНЕ НА БОЖИЯТА ЛЮБОВ

Преживяването на живота. Това е толкова позната максима, че почти е изгубила истинския си смисъл. Навсякъде където и да се обърнете, някой ви кани с поразително обещание. Скокове с бънджи? Преживяването на живота. Плуване с делфини? Преживяването на живота. Атракции от най-различен характер са представени като преживяване, надминаващо всички останали. Всяко от тях е уникално, вълнуващо, ободряващо.

Ами ако наистина има едно-единствено преживяване, което стои над всички останали? Среща, която не само е най-добрата от всички велики моменти в този живот, но и обещаваща да ви даде вечно блаженство в бъдещия? Как би изглеждало такова преживяване?

Това е темата на тази книга. В следващите страници ще откриете един Бог, Който е така невероятен, че направо ще ви разбие! Никога не сте виждали нищо подобно на Него. Нито в миналото си. Нито в бъдещето си. Никога! И когато Неговата любов облее душата ви, смятаме, че ще се съгласите – познаването на Исус Христос като ваш личен Спасител наистина е преживяването на живота.

Хората, участвали в написването на тази книга, знаят за какво говорят. Тяхното дълбоко приятелство с Исус ги прави подготвени да Го препоръчат без никакви задръжки. Затова четете, слушайте внимателно и се удивлявайте!

Пасифик Прес Пбблишинг Асоусиейшън

НЕ СЕ ПРИТЕСНЯВАЙ – БЪДИ ЩАСТЛИВ! Преживяване на Божията благодат

Дуайт Нелсън

В най-долното чекмедже на бюрото ми се намира стара касета (сега вече знаете колко е стара!), със следните думи, записани на етикета ѝ: „Don't Worry, Be Happy!“. Това е запис от 1988 г. на изпятата акапелно песен на композитора и певеца Боби Макферен, който припява следното:

*Ето една малка песен, която написах
Може да поискаш да я изпееш от А до Я.
Не се притеснявай, бъди щастлив.
Във всеки живот има някакъв проблем.
Когато се притесняваш, само го удвояваш.
Не се притеснявай, бъди щастлив...
Защото, когато се притесняваш,
лицето ти се смръщва
и това потиска всички.
Затова не се притеснявай, бъди щастлив...*

Но поразителното е, че тази едва ли не детска песничка за философията „чувствай се добре, оправяй се набързо“ стана любима на хората през онази година, изхвърчайки на първите места в чартовете. Бяха продадени 18 милиона екземпляра от нея, а авторът ѝ спечели две награди „Грами“. Целият свят слушаше песента, но Боби Макферен в крайна сметка реши, че никога повече няма да я изпълнява, след като тя получи политическа окраска в една изборна кампания.

Но ние се притесняваме, нали? Независимо колко пленителен е мелодичният съвет да не го правим. Все пак, я вижте икономиката! Всички цъкаме с език за горката Гърция с нейната ужасна задължнялост, докато в същото време собствената ни страна изглежда обречена да измине същия път. И въпреки реториката в настоящата президентска кампания, наистина ли си мислите, че има човешки „спасител“ за нашата участ?

„Не се притеснявай, бъди щастлив!“ Но ние се притесняваме и не сме щастливи. Едно заглавие в сайт за медицински новини през

февруари 2012 г. би привлякло очите на всички: „Процентът на самоубийствата е най-висок от 15 години насам в САЩ“. Новината гласи:

Националната телефонна линия за превенция на самоубийства, гореща линия за спешни случаи, разкрива, че обемът на обажданията, които са получили между 2010 и 2011 г. се е увеличил с 14 %.

Нарастването на броя на самоубийствата е подтикнало Центъра за контрол на заболяванията и превенцията да препоръча увеличаване на съветването за кариерно развитие, което би могло да намали умствения дистрес, увеличаващ риска от извършване на самоубийства.¹

Нека бъдем откровени! „Усмихни се и го понеси с достойнство!“ и „Не се притеснявай, бъди щастлив!“ просто вече не действат, нали? Можем да пеем тези думички до посиняване, но дълбоко вътре в душите си вие и аз знаем, че спектърът на притеснението и тревогата никога не е далеч от нас.

Помислете върху следните редове от древния писател Еремия – онзи, когото все още наричат „плачещият пророк“. С пакетче носни кърпички, заредени с безпокойство за онова, което предстои на любимия му народ и на родния му град Ерусалим, Еремия десетилетия наред предупреждава съгражданите си за надвисналия съд и за непосредствено предстоящото бедствие. Проблемът, честно казано, е че когато вашето кредо е „Не се притеснявай, бъди щастлив“, има само определено количество ужасии, с които сте готови да се сблъскате. Ето защо като политик, рейтингът на одобрение на пророка се е сринал.

Но един ден вестникарските заглавия правят същото, като внезапно започват да предават само лоши новини. Изведнъж цялата икономика се срива; безработицата стига до небесата; центърът на града се отдава на морална и социална разруха; цялото общество претърпява неспирен морален „кръвоизлив“. Новините едва ли биха могли да са по-лоши. „Възможно ли е онзи заядлив пророк през цялото време да е бил прав? Наистина ли понасяме Божествен съд за кашата, която забъркахме?“ Вече никой не си подсвирква „Не се притеснявай, бъди щастлив!“ А като доказателство, че лошите новини могат да станат още по-лоши, населението се събужда една

¹ „Suicide Rates Highest in 15 Years, US,“ Medical News Today, 20 February 2012

сутрин, за да открие своя смъртен враг – Вавилон – с хиляди въоръжени войници, разположен на лагер буквално на прага на Ерусалим. Краят е близо!

Но след това – и точно това е най-изумителното за нас, които живеем със собствения си поменик от неспирни лоши новини, бележещи вестникарските заглавия напоследък – сред всички ужасни новини, Богът на Вселената прекъсва мрака и ужасиите им с една от най-спиращите дъха добри новини и обещания от рода „Не се притеснявай, бъди щастлив!“ Направо от сърцето на Вечния към тях – и като се има предвид подобността на времето – невероятно добрата новина от Него към вас и мен!

Ето какво е записал Еремия:

*Господ ми се яви отдавна и рече:
Наистина те възлюбих с вечна любов.
Затова продължих да ти показвам милост.
Пак ще те съградя и ще бъдеш съградена,
девице Израелева; пак ще се украсиш с тъпанчетата си.
И ще излизаш в хората на ония, които се веселят.
(Еремия 31:3,4).*

Да танцуват от радост и с тъпанчета? Сигурно се шегувах! „Не се притеснявай, бъди щастлив“ в навечерието на предстоящото унищожение? Да не си полудял?

Но точно това е Божието обещание. Прочетете го отново:

*Господ ми се яви отдавна и рече:
Наистина те възлюбих с вечна любов.
Затова продължих да ти показвам милост.
Пак ще те съградя и ще бъдеш съградена,
девице Израелева; пак ще се украсиш с тъпанчетата си.
И ще излизаш в хората на ония, които се веселят.
(Еремия 31:3,4).*

А защо танцуват веселящите се? Единственото обяснение за подобна необуздана радост е поразителната новина, че Богът на Вселената ни обича – можете ли да повярвате? – с вечна любов! Как го беше казал? „Наистина те възлюбих с вечна любов. Затова продължих да ти показвам милост“ (стих 3). Помислете си само. *Вечна* би трябвало да означава точно това – никога несвършваща! А това

означава, че независимо колко пъти другите се откажат от нас, има Някой, Който никога не се отказва.

Да си го признаем – Питър Джилкуист е прав:

„Станали сме нация от самовлюбени. Нищо не е прекалено свято, та да не го изоставим – ако така ни се иска. Напускаме училище, ако ни стане скучно или трудно; напускаме дома и родителите си, ако сме недоволни; напускаме работата си, брака си и църквите си.“²

Има ли живо сърце, което да не познава смазващата болка, когато любим човек ни напусне? Нищо чудно, че веселящите се танцуват! Защото тук имаме обещание, че поне има Един, Който няма да се откаже от нас. Независимо колко пъти подвеждаме себе си, подвеждаме другите или подвеждаме Него, любовта Му няма да си тръгне от нас.

Дори когато ние спрем да се доверяваме на Бога, Той не спира да вярва в нас. В продължение на четиридесет години плачещият пророк е умолявал родния си град да се върне при Всевишния Бог. Но в продължение на четиридесет години никой от царя надолу не е обръщал внимание. А след това адските сили се развихрят и изглежда така, сякаш завесата се спуска. И какво е „внезапното“ обещание от Бога, което Еремия бързо доставя на обречените? „Наистина те възлюбих с вечна любов; затова продължих да ти показвам милост.“ До хора, пропилили живота си и шансовете си, достига това обещание за Божията вечна любов. Завинаги.

Точно това *умираше* да ни каже на скалистия връх, наречен Голгота. Когато Исус протегнал ръцете Си и те Го приковали към кървавия кръст, това била кулминацията на аленочервената истина за Божията вечна любов. Дори самата поза, в която е физически разпънат говори: с протегнати ръце в прикована с гвоздеи прегръдка, с глава и крака, перпендикулярни на ръцете, там Исус виси между небето и земята – един жив, умиращ, трептящ „знак плюс“ (+), разкривайки на света вечната любов, вечно стремяща се да прибави (+) още един съкрушен живот към Себе Си.

Схванахте ли Неговата предсмъртна молитва? „Отче, прости им, защото не знаят какво правят“ (Лука 23:34). *Вечна любов* – дори

² Peter E. Gillquist, *Why We Haven't Changed the World* (Old Tappan, NJ: Revell, 1982), quoted in Ronald Sider, *The Scandal of the Evangelical Conscience* (Grand Rapids, MI: Baker Books), 90